

UITSPRAAK
SGIM 2019-32

van

de Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg

inzake

het geschil van A, hierna te noemen 'klager', tegen B, zorgaanbieder te C, hierna te noemen 'verweerder'. Verweerder is via de klachtenregeling van de [beroepsvereniging] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

Klager heeft bij brief met bijlagen d.d. 9 oktober 2019, ingekomen op gelijke datum, het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt. Op 15 oktober 2019 heeft klager zijn klacht nader aangevuld.

Het griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 10 oktober 2019 ontvangen.

Verweerder heeft op 16 december 2019 een verweerschrift ingediend.

Het geschil is op 10 januari 2020 ter zitting behandeld te Bunnik. Klager is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigden D en E, medewerkers van F. Verweerder is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde G, advocaat te H.

Het geschil

Klager verwijt verweerder dat hij in 2016 een brug rechtsonder bij klager heeft geplaatst die niet goed op het tandvlees aansluit waardoor er cariës bij de brugpijlers is ontstaan en klager pijn ervaart. Daarnaast verwijt klager verweerder onjuist te hebben gedeclareerd.

Verweerder heeft medio 2016 een brug in het vierde kwadrant bij klager geplaatst. Kort na de plaatsing werd duidelijk dat de brug niet goed op het tandvlees aansloot en aangepast moest worden. Klager heeft diverse afspraken met verweerder gemaakt om de brug aan te passen en opnieuw vast te zetten hetgeen niet tot het gewenste resultaat heeft geleid. Verweerder heeft klager medegedeeld dat het normaal was dat klager pijn had en dat het wel een half jaar kon duren totdat de pijn helemaal weg zou zijn. De pijn is echter nooit overgegaan. Klager ondervindt nog steeds, in hevigheid toenemende, pijn.

Tijdens een second opinion op 25 maart 2019 is door I, tandarts te J, op grond van klinisch- en röntgenologisch onderzoek vastgesteld dat de vierdelige brug in het vierde kwadrant matig op de pijlerelementen aansloot en er een caviteit in het achterste pijlerelement van de brug was ontstaan. Klager is geadviseerd contact met verweerder op te nemen in verband met de recente vervaardiging van de brug.

Klager heeft tevergeefs geprobeerd een afspraak met verweerder te maken naar aanleiding van de bevindingen van I. Verweerder weigerde klager te woord te staan toen klager op 5 maart 2019 naar zijn praktijk is gegaan. Verweerder heeft klager die dag als patiënt uit zijn praktijk uitgeschreven en hem het patiëntendossier en de nota's overhandigd. Op 6 maart 2019 heeft verweerder de nog ontbrekende röntgenfoto's per e-mail aan klager nagestuurd. Klager betwist dat verweerder hem op eigen verzoek uit de praktijk heeft uitgeschreven en verwijst hierbij naar zijn e-mail van 6 maart 2019 waarin hij bij verweerder heeft aangegeven nog steeds bereid te zijn om een nieuwe afspraak te maken om zijn probleem op te lossen.

Klager stelt zich op het standpunt dat verweerder niet heeft gehandeld zoals van een redelijk handelend en redelijk bekwaam tandarts in gelijke omstandigheden mag worden verwacht door de bevindingen van tandarts I te negeren en klager vervolgens als patiënt uit te schrijven.

Verweerder ontkent ten onrechte dat hij de brug bij klager heeft vervaardigd en om die reden niet aansprakelijk is voor de ontstane schade. Verweerder heeft over het vervaardigen niets in het patiëntendossier genoteerd en heeft bij Nationale Nederlanden met onjuiste codes gedeclareerd.

Klager stelt eind 2015 aan verweerder te hebben gevraagd een brug rechtsonder te vervaardigen. Verweerder heeft toen tegen klager gezegd dat een brug € 1.500,- zou kosten en dat klager zich hiervoor goed zou moeten verzekeren.

Klager heeft zich vervolgens aanvullend voor tandheelkunde verzekerd ad € 60,- maand.

Ter zitting is door de gemachtigden van klager aangegeven dat klager niet kan bewijzen dat de brug door verweerder is vervaardigd. In de door verweerder gestuurde nota's staan geen kosten voor het vervaardigen van de brug vermeld.

Naar aanleiding hiervan is door de gemachtigden van klager ter zitting als subsidiair standpunt, voor het geval de brug niet door verweerder is vervaardigd, aangevoerd dat verweerder onjuist heeft gehandeld door over te gaan tot het plaatsen van de brug zonder klager te wijzen op de risico's van het plaatsen van deze brug. In dat geval had verweerder klager beter kunnen verwijzen naar degene die de brug heeft vervaardigd.

De klacht ten aanzien van de onjuiste declaraties is volgens klager niet eerst aan de klachtenfunctionaris overlegd omdat hij verweerder wilde confronteren met de bevindingen van de second opinion. Toen verweerder hem buiten zijn medeweten als patiënt heeft uitgeschreven zag klager zich genoodzaakt ook het onjuiste declareren van verweerder aan te voeren als bewijs dat verweerder met de feiten knoeit.

Klager vordert de kosten van herstel ad € 3.628,11, bestaande uit de kosten ten behoeve van een nieuwe brug ad € 2.821,68 en de al betaalde kosten ad € 806,43 die ten onrechte door verweerder zijn gedeclareerd.

Het verweer

Verweerder betwist dat de door hem geplaatste brug door hem is vervaardigd. Klager is bij verweerder gekomen met een elders vervaardigde brug en heeft verweerder verzocht deze brug te plaatsen. Voor de kwaliteit en het feit dat de brug mogelijk niet past is verweerder derhalve niet verantwoordelijk. Verweerder heeft klager voorafgaande aan het plaatsen van de brug hiervan op de hoogte gesteld en gewaarschuwd voor de risico's. Klager heeft de brug desondanks door verweerder laten plaatsen.

Verweerder is van mening dat de klacht van klager te maken heeft met een conflict met klager in de echtscheidingsprocedure van verweerder.

Verweerder betwist tevens onjuiste declaratiecodes te hebben gebruikt hetgeen door klager dan ook niet is onderbouwd. Verweerder voert aan dat uit de door klager overgelegde gegevens van Nationale Nederlanden blijkt dat verweerder in 2016 geen door hem geleverde brug heeft gedeclareerd. Op 19 april 2016 is het opnieuw vastzetten van plastische restauraties door verweerder gedeclareerd waaruit kan worden opgemaakt dat verweerder die dag de elders vervaardigde brug bij klager heeft vastgezet. Vorenstaande is ook in het patiëntendossier genoteerd.

Verweerder heeft de brug nadien nog een paar keer, waaronder in februari 2017, vastgezet nadat deze was losgekomen. Het feit dat de brug waarschijnlijk in Iran is vervaardigd is de reden dat verweerder klager niet heeft terugverwezen voor plaatsing naar degene die de brug heeft gemaakt.

Zowel in de patiëntenkaart als in de lijst van gedeclareerde behandelingen van Nationale Nederlanden zijn de werkzaamheden tot het vervaardigen van een brug niet terug te vinden. De kosten daarvan zouden meer dan € 2.000,- bedragen. Dit is meer dan het in totaal door verweerder in rekening gebrachte bedrag.

Verweerder betwist ten stelligste dat door hem behandelingen zijn gedeclareerd die niet door hem zijn uitgevoerd.

Voor zover de klacht ziet op het declareren van niet verrichte behandelingen dient de klacht niet-ontvankelijk te worden verklaard omdat klager dit gedeelte van de klacht niet eerst heeft voorgelegd aan de klachtenfunctionaris van de [beroepsvereniging], zoals bepaald in artikel 5 lid 4 van het Reglement.

Klager vordert ten onrechte de kosten ten behoeve van een nieuw te vervaardigen brug terwijl verweerder deze brug niet heeft vervaardigd en evenmin aan klager in rekening heeft gebracht. Van schade van al dan niet onjuist gedeclareerde behandelingen kan bovendien geen sprake zijn nu deze door Nationale Nederlanden zijn vergoed.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

Partijen zijn overeengekomen dit geschil bij bindend advies door de Geschilleninstantie Mondzorg te laten beslechten. De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg en acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschillencommissie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klager heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder en ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de [beroepsvereniging] zijn partijen niet tot een oplossing gekomen. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart het geschil ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

De commissie stelt voorop dat voor aansprakelijkheid van verweerder vereist is dat voldoende aannemelijk is dat verweerder tekort is geschoten in het nakomen van de behandelingsovereenkomst. De aanwezigheid van onzorgvuldig handelen en/of nalaten is een vereiste voor aansprakelijkheid van verweerder. Van onzorgvuldigheid wordt gesproken indien niet volgens de regels der medische kunst is gehandeld, er niet is gehandeld zoals van een redelijk bekwaam en redelijk handelend beroepsgenoot in dezelfde omstandigheden mag worden verwacht. De tekortkoming moet aan verweerder kunnen worden verweten en klager moet door deze tekortkoming schade zijn toegebracht

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt dat partijen met name verdeeld zijn over op de vraag of verweerder in 2016 een brug in het vierde kwadrant heeft vervaardigd en geplaatst.

De Geschilleninstantie stelt vast dat zowel in het patiëntendossier als in het declaratie overzicht over het jaar 2016 van Nationale Nederlanden nergens staat vermeld dat er een vierdelige brug is vervaardigd of gedeclareerd. De kosten die verweerder in het jaar 2016 aan klager heeft berekend zijn beduidend lager dan wat voor het vervaardigen van een vierdelige brug en de plaatsing daarvan in rekening kan worden gebracht.

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat klager niet aannemelijk heeft gemaakt dat verweerder de brug in het vierde kwadrant heeft vervaardigd (of heeft laten vervaardigen). Eventuele tekortkomingen bij de vervaardiging van de brug kunnen verweerder dan ook niet worden verweten.

Er zijn geen feiten of omstandigheden gesteld die de conclusie rechtvaardigen dat verweerder kon voorzien dat de brug niet zonder risico kon worden geplaatst. Ook de subsidiair aangevoerde klacht dat verweerder klager onvoldoende omtrent de risico's informeerde faalt daarom.

Dit neemt niet weg dat de Geschilleninstantie Mondzorg heeft opgemerkt dat de aantekeningen in het patiëntendossier summier zijn. Verweerder wordt aanbevolen zijn dossiervorming uitvoeriger te doen en hetgeen met de patiënt is besproken in het patiëntendossier vast te leggen.

De klacht dat verweerder onjuiste declaratiecodes heeft gehanteerd is niet eerder als klacht aangevoerd. De klacht is derhalve niet-ontvankelijk.

Nu de klacht deels niet-ontvankelijk en voor het overige ongegrond wordt verklaard bestaat geen aanleiding tot het toekennen van een schadevergoeding.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg:

- verklaart de klacht dat verweerder onjuiste declaraties heeft ingediend niet-ontvankelijk;
- verklaart de klacht dat verweerder een brug heeft geplaatst die onvoldoende aansluit op het tandvlees ongegrond;
- wijst het verzoek tot schadevergoeding af.

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,

Bunnik, 10 januari 2020

Met verzenddatum, 18 februari 2020